Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми разширен състав)

23 септември 2020 година*

„Икономически и паричен съюз — Банков съюз — Единен механизъм за преструктуриране на кредитни институции и някои инвестиционни посредници (ЕМП) — Единен фонд за преструктуриране (ЕФП) — Решение на ЕСП относно изчисляването на предварителните вноски за 2017 г. — Жалба за отмяна — Пряко и лично засягане — Допустимост — Съществени процесуални правила — Удостоверяване на решението — Задължение за мотивиране — Право на ефективна съдебна защита — Възражение за незаконосъобразност — Ограничаване на действието на решението във времето“

По дело T-411/17

Landesbank Baden-Württemberg, установено в Щутгарт (Германия), за което се явяват H. Berger и K. Rübsamen, avocats,

жалбоподател,

срещу

Единен съвет за преструктуриране (ЕСП), за който се явяват A. Martin-Ehlers, S. Raes, T. van Dyck и A. Kopp, avocats,

ответник,

подпомаган от

Европейска комисия, за която се явяват A. Steiblytė и K.-P. Wojcik, в качеството на представители,

встъпила страна,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 11 април 2017 г., относно предварителните вноски за 2017 г. в Единния фонд за преструктуриране (SRB/ES/SRF/2017/05), в частта, в която се отнася до жалбоподателя,

ОБЩИЯТ СЪД (осми разширен състав),

състоящ се от: A. M. Collins, председател, M. Кънчева, R. Barents, J. Passer (докладчик) и G. De Baere, съдии,

секретар: S. Bukšek Tomac, администратор,

* Език на производството: немски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 12 декември 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

1 Настоящото дело попада в рамките на втория стълб на банковия съюз, който се отнася до единния механизъм за преструктуриране (ЕМП), предвиден в Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1). Въвеждането на ЕМП има за цел да засили интеграцията на рамката за преструктуриране в държавите членки от еврозоната и държавите членки, извън еврозоната, избрали да участват в единния надзорен механизъм (ЕНМ) (наричани по-нататък „участващите държави членки“).

2 Настоящото дело се отнася по-конкретно до Единния фонд за преструктуриране (ЕФП), създаден с член 67, параграф 1 от Регламент № 806/2014. ЕФП се финансира от вноските на институциите, получени на национално равнище под формата по-специално на предварителни вноски в изпълнение на член 67, параграф 4 от същия регламент. Съгласно член 3, параграф 1, точка 13 от посочения регламент понятието „институция“ се отнася до кредитна институция или инвестиционен посредник, обхванати от консолидирания надзор в съответствие с член 2, буква в) от същия регламент. Вноските се прехвърлят на равнището на Европейския съюз в съответствие с Междуправителственото споразумение относно прехвърлянето и използване на вноските в ЕФП, подписано в Брюксел (Белгия) на 21 май 2014 г.

3 Член 70 от Регламент № 806/2014, озаглавен „Предварителни вноски“, гласи:

„1. Индивидуалната вноска на всяка институция се набира най-малко веднъж годишно и се изчислява пропорционално на сумата на задълженията ѝ (с изключение на собствения капитал) минус гарантираните депозити, по отношение на съвкупните задължения (с изключение на собствения капитал) минус гарантираните депозити, на всички лицензирани институции на териториите на всички участващи държави членки.

2. Съветът за преструктуриране ежегодно, след консултация с ЕЦБ или с националния компетентен орган и в тясно сътрудничество с националните органи за преструктуриране, изчислява индивидуалните вноски, за да гарантира, че вноските, дължими от всички институции, лицензирани на териториите на всички участващи държави членки, не надхвърлят 12,5 % от целевото равнище.

Всяка година изчисляването на вноските за отделните институции се основава на:

а) фиксирана вноска, която се изчислява пропорционално въз основа на сумата на задълженията на институцията, с изключение на собствения капитал и гарантираните депозити, спрямо общите задължения, с изключение на собствения капитал и гарантираните депозити, на всички институции, лицензирани на територията на участващите държави членки; и

б) коригирана спрямо риска вноска, която се основава на критериите, предвидени в член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС, като се взема предвид принципът на пропорционалност, без да се създава неравнопоставеност между структурите на банковия сектор на държавите членки.

Съотношението между фиксираната вноска и коригираните спрямо риска вноски трябва да е съобразено с балансираното разпределение на вноските между различните видове банки.

При всички случаи общият размер на индивидуалните вноски от всички институции, лицензирани на териториите на всички участващи държави членки, изчислени съгласно букви а) и б), не може да надхвърля годишно 12,5 % от целевото равнище.

[…]

6. Прилагат се делегираните актове, в които се уточнява понятието за коригиране на вноските в зависимост от профила на риска на институциите, приети от Комисията съгласно член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС.

7. Съветът, като действа по предложение на Комисията, в рамките на делегираните актове, посочени в параграф 6, приема актове за изпълнение с цел определяне на условията на прилагане на параграфи 1, 2 и 3, по-специално по отношение на:

а) прилагането на методологията за изчисляване на индивидуалните вноски;

б) практическите условия за прилагането към институциите на рисковите фактори, определени в делегирания акт“.

4 Що се отнася до посочените предварителни вноски, Регламент № 806/2014 е бил допълнен с Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/81 на Съвета от 19 декември 2014 година за определяне на еднообразни условия за прилагане на Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в Единния фонд за преструктуриране (ОВ L 15, 2015 г., стр. 1).

5 Освен това Регламент № 806/2014 и Регламент за изпълнение 2015/81 препращат към някои от разпоредбите, съдържащи се в други два акта:

– от една страна, Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190),

– от друга страна, Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59 по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на преструктурирането (ОВ L 11, 2015 г., стр. 44).

6 Единният съвет за преструктуриране (ЕСП) е учреден като агенция на Съюза (член 42 от Регламент № 806/2014). Той включва по-специално пленарна сесия и изпълнителна сесия (член 43, параграф 5 от Регламент № 806/2014). На своя изпълнителна сесия ЕСП взема всички решения за прилагането на Регламент № 806/2014, освен ако в посочения регламент не е предвидено друго (член 54, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014).

Обстоятелствата по спора

7 Жалбоподателят, Landesbank Baden-Württemberg, е установена в Германия кредитна институция. Тя е свързана с институционалната защитна схема (наричана по-нататък „ИЗС“) на Sparkassen-Finanzgruppe (финансова група на спестовните банки, Германия).

8 На 26 януари 2017 г. жалбоподателят изпраща на германския орган за преструктуриране, Bundesanstalt für Finanzmarktstaisierung (Федерална служба за стабилизиране на финансовите пазари, Германия, наричана по-нататък „FMSA“), декларацията си за целите на предварителната вноска за 2017 г.

9 С решение от 11 април 2017 г. относно изчисляването на предварителните вноски за 2017 г. в ЕФП (SRB/ES/SRF/2017/05; наричано по-нататък „обжалваното решение“), в рамките на изпълнителната си сесия ЕСП определя на основание член 54, параграф 1, буква б) и член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014 размера на предварителната вноска за 2017 г. на всяка институция, в това число и на жалбоподателя.

10 С акт за събиране на вземания от 21 април 2017 г., получен на 24 април 2017 г., FMSA уведомява жалбоподателя, че ЕСП е определил предварителната му вноска за 2017 г. в ЕФП и му посочва дължимата сума в полза на Restrukturierungsfonds (Фонд за преструктуриране, Германия) (наричан по-нататък „актът за събиране на вземания“). Към акта за събиране на вземания FMSA прилага два документа, а именно текста на обжалваното решение на немски език, без приложението, посочено в този текст, и документ, озаглавен „Подробна информация относно изчисляването“ (коригирано спрямо риска): Предварителните вноски в [ЕФП] за 2017 г.“ (наричан по-нататък „документът, озаглавен „Подробна информация относно изчисляването“).

Производството и исканията на страните

11 На 30 юни 2017 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд настоящата жалба.

12 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 29 септември 2017 г., Европейската комисия иска да встъпи в подкрепа на исканията на ЕСП.

13 С решение от 13 ноември 2017 г. председателят на осми състав на Общия съд уважава искането за встъпване на Комисията.

14 По предложение на осми състав Общият съд (в предишния му състав) решава на основание член 28 от Процедурния правилник на Общия съд да преразпредели делото на разширен съдебен състав.

15 В рамките на процесуално-организационно действие, предприето на 12 февруари 2019 г. на основание член 89 от Процедурния правилник, Общият съд, първо, приканва ЕСП да представи, от една страна, пълното копие на оригинала на обжалваното решение, включително на приложението към него, и от друга страна, всички приети от съвета междинни решения, въз основа на които последният е изчислил предварителната вноска за 2017 г. Второ, Общият съд приканва ЕСП да опише процедурата по приемане на обжалваното решение, като представи документи в това отношение. Трето, ЕСП е приканен да уточни датата на първото публикуване на посочените в точка 154 от писмената защита и в точка 102 от дупликата данни от таблицата относно интервалите на мултипликационния коефициент за корекция на риска, публикувана на уебсайта на съвета. Четвърто, ЕСП е приканен да посочи стойностите на мултипликационния коефициент за индикатора ИЗС и тези на мултипликационния коефициент за корекция на риска, приложени в рамките на обжалваното решение по отношение на другите институции, посочени в приложение A.12 към жалбата.

16 С акт от 20 март 2019 г. ЕСП дава своя отговор по повод на това процесуално-организационно действие. Що се отнася до искането за представяне на документи, той посочва по същество, че не може да представи документите по съображения за поверителност. На това основание той иска от Общия съд да предприеме действие по събиране на доказателства.

17 С определение от 10 април 2019 г. Общият съд разпорежда на ЕСП на основание, от една страна, на член 24, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и от друга страна, на основание член 91, буква б), член 92, параграф 3 и член 103 от Процедурния правилник да представи в неповерителен и в поверителен вариант пълните копия от оригинала на обжалваното решение, включително на неговото приложение, както и на всички взети от съвета междинни решения, които са в основата на изчисляването на предварителната вноска за 2017 г., на всички документи относно процедурата по приемане на обжалваното решение и стойностите на мултипликационните коефициенти, посочени в точка 15 по-горе.

18 С акт от 3 май 2019 г. ЕСП отговаря на определението от 10 април 2019 г. Що се отнася до обжалваното решение, ЕСП обяснява, че приложението към него е прието във формат XLSX. Представеният пред Общия съд документ обаче е във формат PDF. Що се отнася до междинните решения, ЕСП представя, от една страна, решения относно изчисляването на предварителните вноски за 2016 г. и от друга страна, проекторешения и докладни записки (cover notes). Накрая ЕСП дава някои насоки относно стойностите на мултипликационните коефициенти, посочени в точка 15 по-горе.

19 За да позволи на ЕСП да допълни отговора, за който става въпрос в точка 18 по-горе, на 9 септември 2019 г. Общият съд приема второ определение за предприемане на процесуално-организационни действия.

20 С акт от 26 септември 2019 г. ЕСП отговаря на определението от 9 септември 2019 г. и представя, от една страна, копие във формат PDF на текста на обжалваното решение, а що се отнася до приложението към него, USB устройство, съдържащо в неповерителен и поверителен вариант файл във формат XLSX. От друга страна, ЕСП представя в неповерителен и в поверителен вариант единадесет документа, описващи процедурата по одобрение от неговата изпълнителна сесия на проекторешения, съдържащи се в докладните записки, посочени в точка 18 по-горе или приложени към тях. Накрая съветът представя анонимизирана таблица на стойностите на мултипликационните коефициенти, посочени в точка 15 по-горе.

21 След разглеждането, предвидено в член 103, параграф 1 от Процедурния правилник, с определение от 10 октомври 2019 г. Общият съд заличава от преписката всички поверителни версии на документи, представени от ЕСП в отговор на определенията относно процесуално-организационните действия от 10 април и 9 септември 2019 г., и приема, че неповерителните варианти на докладните записки, посочени в точка 18 по-горе, съдържат заличени пасажи, които са едновременно релевантни за спора и не са поверителни. Поради това той разпорежда на ЕСП да представи нови неповерителни варианти на посочените докладни записки.

22 С акт от 18 октомври 2019 г. ЕСП изпълнява това определение.

23 С писма от 6 ноември 2019 г. жалбоподателят и Комисията представят становищата си относно отговорите на ЕСП във връзка с процесуално-организационното действие от 12 февруари 2019 г., на определенията за предприемане на процесуално-организационни действия от 10 април и 9 септември 2019 г. и на определението от 10 октомври 2019 г.

24 Жалбоподателят моли по същество Общия съд:

– да отмени обжалваното решение в частта му, която се отнася до него,

– да осъди ЕСП да заплати съдебните разноски.

25 ЕСП моли Общия съд по същество:

– да отхвърли жалбата като недопустима или като неоснователна,

– при условията на евентуалност, в случай че Общият съд реши да отмени обжалваното решение, да отложи последиците от отмяната с шест месеца след влизането в сила на съдебното решение,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

26 Комисията не представя писмено становище при встъпване в определения срок.

От правна страна

По допустимостта

27 В писмените си становища ЕСП по същество оспорва процесуалната легитимация на жалбоподателя да иска отмяна на обжалваното решение, като изтъква, че последният не е пряко и лично засегнат от това решение и че само акта за събиране на вземания може да има последици за положението му.

28 Налага се изводът, че в решението си от 3 декември 2019 г., Iccrea Banca (C-414/18, EU:C:2019:1036, т. 65) Съдът по същество е постановил, че макар съгласно член 5, параграф 1 от Регламент за изпълнение 2015/81 адресатите на решенията на ЕСП за изчисляване на предварителните вноски в ЕФП да са националните органи за преструктуриране (наричани по-нататък „НОП“), институциите, които са длъжни да заплатят тези вноски, без никакво съмнение са пряко и лично засегнати от разглежданите решения.

29 От това следва, че жалбоподателят има процесуална легитимация да иска отмяна на обжалваното решение, което ЕСП признава в съдебното заседание и което е отбелязано в протокола от съдебното заседание.

30 Що се отнася до довода на ЕСП, че жалбата била „насочена пряко […] срещу регламентите и директивите, които се отнасят до системата за изчисляване на предварителните вноски“, и поради това трябвало да бъде отхвърлена като недопустима, следва да се отбележи, че настоящата жалба цели единствено отмяната на обжалваното решение. Делегиран регламент 2015/63 не е предмет на искане за отмяна, а представлява акт с общо приложение, срещу който жалбоподателят изтъква възражение за незаконосъобразност.

31 В това отношение следва да се добави, че съгласно член 277 ДФЕС, независимо от изтичането на срока, предвиден в член 263, шеста алинея ДФЕС, всяка страна може при спор, който засяга акт с общо приложение, приет от институция, орган, служба или агенция на Съюза, да изтъква основанията, предвидени в член 263, втора алинея ДФЕС, за да обоснове пред юрисдикциите на Съюза неприложимостта на този акт.

32 Следователно, доколкото настоящата жалба е насочена срещу решение на ЕСП, прието въз основа на акт на институция на Съюза с общо приложение, тази жалба не може да се счита за недопустима, изцяло или частично, само поради факта че в нейните рамки жалбоподателят се позовава на неприложимостта на този акт по силата на член 277 ДФЕС.

33 Освен това, доколкото съгласно постоянната съдебна практика актът от общ характер, за който се твърди, че е незаконосъобразен, трябва да бъде пряко или непряко приложим в конкретното производство по обжалване и трябва да съществува пряка правна връзка между обжалваното индивидуално решение и въпросния акт от общ характер (вж. решение от 17 февруари 2017 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет, T-14/14 и T-87/14, EU:T:2017:102, т. 55 и цитираната съдебна практика), достатъчно е да се отбележи, че обжалваното решение цитира като едно от правните си основания Делегиран регламент 2015/63, като жалбоподателят твърди, че членове 4—7 и 9 от него, както и приложение I към същия са незаконосъобразни (вж. т. 35 по-долу). Освен това от преписката е видно, че предварителната вноска на жалбоподателя за 2017 г. е определена по метода на изчисляване „коригирано спрямо риска“, тоест именно в приложение на горепосочените разпоредби от Делегиран регламент 2015/63.

34 От изложените по-горе съображения следва, че настоящата жалба е допустима както по отношение на искането за отмяна на обжалваното решение, така и по отношение на възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност.

По същество

35 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква шест основания, а именно:

– първото е нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС и на член 41, параграф 1 и параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) поради непълнота на мотивите на обжалваното решение,

– второто е нарушение на член 41, параграф 1 и параграф 2, буква а) от Хартата, поради това че жалбоподателят не е бил изслушан,

– третото е нарушение на член 47, параграф 1 от Хартата, поради това че обжалваното решение не подлежи на проверка,

– четвъртото е нарушение на член 103, параграф 7, буква з) от Директива 2014/59, на член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176 г., 2013 г., стр. 1), на член 6, параграф 5, първо изречение от Делегиран регламент 2015/63, на членове 16 и 20 от Хартата и на принципа на пропорционалност поради прилагането на мултипликационния коефициент за индикатора ИЗС,

– петото е нарушение на член 16 от Хартата и на принципа на пропорционалност поради прилагането на корекционния коефициент в зависимост от профила на риска,

– шестото е незаконосъобразност на членове 4—7 и 9 от Делегиран регламент 2015/63, както и на приложение I към него.

36 Най-напред трябва да се разгледа абсолютното основание за отмяна, което се състои в съществено процесуално нарушение и което съдът на Съюза следва да разгледа служебно (вж. в този смисъл решения от 2 април 1998 г., Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, т. 67, от 30 март 2000 г., VBA/Florimex и др., C-265/97 P, EU:C:2000:170, т. 114, от 6 март 2003 г., Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land Nordrhein-Westfalen/Комисия, T-228/99 и T-233/99, EU:T:2003:57, т. 143 и от 28 ноември 2019 г., Banco Cooperativo Español/ЕСП, T-323/16, EU:T:2019:822, т. 70 и цитираната съдебна практика).

37 В обхвата на съществените процесуални нарушения попада по-специално липсата на удостоверяване на акта (вж. в този смисъл решения от 15 юни 1994 г., Комисия/BASF и др., C-137/92 P, EU:C:1994:247, т. 75 и 76 и от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, т. 40 и 41), както и липсата или непълнотата на мотивите (вж. решение от 15 юни 2017 г., Испания/Комисия, C-279/16 P, непубликувано, EU:C:2017:461, т. 22 и цитираната съдебна практика), като последният въпрос е предмет на първото основание за отмяна, което трябва да се разгледа заедно с третото и шестото основание.

По удостоверяването на обжалваното решение

38 Следва да се припомни, че тъй като интелектуалният и формалният елемент представляват едно неразделно цяло, писмената форма на акта е необходимият израз на волята на органа, който го приема (решения от 15 юни 1994 г., Комисия/BASF и др., C-137/92 P, EU:C:1994:247, т. 70, от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, т. 38 и от 28 ноември 2019 г., Banco Cooperativo Español/ЕСП, T-323/16, EU:T:2019:822, т. 74).

39 Удостоверяването на акта има за цел да гарантира правната сигурност чрез окончателно установяване на текста, приет от автора на акта, и представлява съществено процесуално правило (решения от 15 юни 1994 г., Комисия/BASF и др., C-137/92 P, EU:C:1994:247, т. 75 и 76, от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, т. 40 и 41 и от 28 ноември 2019 г., Banco Cooperativo Español/ЕСП, T-323/16, EU:T:2019:822, т. 75).

40 Вече е постановено също така, че е налице съществено процесуално нарушение, поради самия факт че липсва удостоверяване на акта, без да е необходимо да се доказва също така, че актът е засегнат от друг порок или че липсата на удостоверяване е причинила вреда на лицето, което се позовава на нея (решения от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, т. 42 и от 28 ноември 2019 г., Banco Cooperativo Español/ЕСП, T-323/16, EU:T:2019:822, т. 76).

41 Контролът относно спазване на изискването за удостоверяване на акта и съответно относно сигурния характер на акта е предварително условие за осъществяването на всеки друг контрол, като например този относно компетентността на автора на акта, относно спазването на принципа на колегиалност или пък относно спазването на задължението за мотивиране на актовете (решения от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, т. 46 и от 28 ноември 2019 г., Banco Cooperativo Español/ЕСП, T-323/16, EU:T:2019:822, т. 77).

42 Ако при разглеждане на акта, представен пред съда на Съюза, последният установи, че този акт не е надлежно удостоверен, той трябва да разгледа служебно основанието за съществено процесуално нарушение, изразяващо се в липса на надлежно удостоверяване на акта, и вследствие на това да постанови отмяната на опорочения акт (решения от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, т. 51 и от 28 ноември 2019 г., Banco Cooperativo Español/ЕСП, T-323/16, EU:T:2019:822, т. 78).

43 В това отношение няма особено значение обстоятелството, че липсата на удостоверяване на акта не е причинила вреда на някоя от страните по спора. Всъщност удостоверяването на актовете е съществено процесуално правило по смисъла на член 263 ДФЕС, което е от основно значение за правната сигурност и чието нарушение води до отмяна на опорочения акт, без да е необходимо да се установява наличието на подобна вреда (решения от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, т. 52 и от 28 ноември 2019 г., Banco Cooperativo Español/ЕСП, T-323/16, EU:T:2019:822, т. 79; вж. също в този смисъл решение от 8 септември 2016 г., Goldfish и др./Комисия, T-54/14, EU:T:2016:455, т. 47).

44 В настоящия случай в отговора си на процесуално-организационното действие, прието на 12 февруари 2019 г., ЕСП посочва, че обжалваното решение е прието на изпълнителна сесия въз основа на писмена процедура в съответствие с член 7, параграф 5 и член 9 от Процедурните правила на ЕСП, приети с взетото на пленарна сесия решение на ЕСП от 29 април 2015 г. (SRB/PS/2015/8), започнала с изпращането по електронна поща на членовете на изпълнителната сесия на ЕСП на документи, съдържащи по-специално документ във формат DOC, който съответства на проекта на обжалваното решение, и документ във формат XLSX, който съответства на проекта на приложението, на което се позовава текстът на обжалваното решение.

45 В това отношение от отговора на ЕСП на определението от 10 април 2019 г. следва, че на 11 април 2017 г. след одобряването от всички членове на изпълнителната сесия, също с електронни писма, на двата посочени в точка 44 по-горе документа, изменени в хода на процедурата, секретариатът на ЕСП е разпечатал документа във формат DOC (текстът на обжалваното решение без приложението към него), а председателят на ЕСП е подписал този документ, както и фиша за изпращане на преписката. Подписаният екземпляр на посочения документ се съхранявал в помещенията на ЕСП.

46 В отговора си на определението от 10 април 2019 г. ЕСП представя препис от подписания екземпляр на обжалваното решение, както и копие от фиша за изпращане.

47 Налага се обаче изводът, че ЕСП не е представил никакво доказателство за удостоверяването на приложението към обжалваното решение, което е електронен документ във формат XLSX, съдържащ размера на предварителните вноски, поради което представлява съществен елемент от това решение.

48 Всъщност ЕСП не е представил никакъв екземпляр от приложението към обжалваното решение, съдържащ електронен подпис, въпреки че посоченото приложение по никакъв начин не е неразривно свързано с текста на обжалваното решение.

49 Що се отнася до фиша за изпращане, посочен в точка 45 по-горе, в който е отбелязано „Attachment(s) : 2“ (Приложения: 2 бр.) и на теория би трябвало да означава, че при поставяне на саморъчния подпис от страна на председателя на ЕСП този фиш е бил придружен от два приложени документа, а именно от текста на обжалваното решение и от разпечатана версия на приложението, налага се изводът, че в действителност с този фиш не се доказва наличието на два съединени документа, които впрочем дори не са конкретно посочени.

50 Всъщност в съдебното заседание ЕСП отбелязва, че не е разпечатал приложението, което, както вече бе посочено, е документ във формат XLSX, а именно електронен документ. Следователно подписът му може да бъде само електронен и следователно този документ не може физически да се приложи към фиша за изпращане, изготвен на хартиен носител.

51 ЕСП обаче споменава за подпис само що се отнася до текста на обжалваното решение. ЕСП не доказва наличието на електронен подпис върху това приложение, поставен от председателя на ЕСП.

52 Що се отнася до довода, изтъкнат от ЕСП в съдебното заседание, че приложението било достъпно в система за документи, наречена ARES (Advanced Records System) към момента на подписване на фиша за изпращане, трябва да се направи изводът, че това е нов довод, поради което е недопустим, и във всички случаи не е подкрепен с доказателства.

53 В това отношение следва да се отбележи, че фишът за изпращане не съдържа никакво доказателство за това твърдение, а още по-малко доказателство, позволяващо да се установи неразривна връзка между посочения фиш, подписан на ръка от председателя на ЕСП, и документ, за който се твърди, че фигурира в ARES, който съответствал на приложението към обжалваното решение, така както е представено пред Общия съд.

54 В крайна сметка саморъчният подпис върху фиша за изпращане, в който е споменато наличието на две приложения, без да са конкретно посочени, и който фиш освен това не е неразделно свързан с приложенията, предвид обстоятелството че в действителност към този фиш е имало само едно приложение, не може да съставлява удостоверяване на друг документ — приложението във формат XLSX, за което се твърди, че фигурира в ARES.

55 От изложените по-горе съображения следва, че изискването за удостоверяване на обжалваното решение не е изпълнено.

56 Общият съд счита за уместно в интерес на доброто правораздаване да се произнесе и по първото основание, което е нарушение на задължението за мотивиране, по третото основание, което е нарушение на правото на жалбоподателя на ефективна съдебна защита, и по шестото основание, което е възражение за незаконосъобразност на някои разпоредби от Делегиран регламент 2015/63, като тези различни основания ще бъдат разгледани заедно.

По първото, третото и шестото основание, разгледани заедно, които са съответно нарушение на задължението за мотивиране, нарушение на правото на ефективна съдебна защита и възражение за незаконосъобразност на Делегиран регламент 2015/63

– Доводи на страните

57 Жалбоподателят твърди, че ЕСП е нарушил задължението за мотивиране и правото му на ефективна съдебна защита поради непълнота на мотивите на обжалваното решение.

58 Той поддържа, че съгласно съдебната практика решение, с което се изисква плащане на такса, е достатъчно мотивирано с оглед на упражняване на съдебния контрол само когато съдържа точно и подробно описание на елементите на вземането, на което то представлява изпълнително основание.

59 Впрочем в настоящия случай изискванията за мотивиране били завишени поради сложността на корекцията в зависимост от профила на риска, поради значимостта на наложената финансова тежест и поради свободата на преценка, с която разполагал ЕСП.

60 При все това нито един от документите, представени на жалбоподателя като приложение към акта за събиране на вземания, не е съдържал сведенията, от които той е имал нужда, за да прецени точността на изчислението на неговата вноска, и то както по отношение на изчисляването на основната годишна вноска, така и по отношение на корекцията на тази вноска в зависимост от профила на риска.

61 Самото възпроизвеждане на данните, които се отнасят изключително до жалбоподателя, било явно недостатъчно.

62 Жалбоподателят добавя, че ЕСП не може да обоснове неизпълнението на задължението за мотивиране със задължения за поверителност на данните относно другите институции, които данни са абсолютно необходими за целите на контрола върху изчисленията. Той се позовава на член 84, параграф 3 от Директива 2014/59 и на задълженията за оповестяване на кредитните институции, предвидени в член 431 и сл. от Регламент № 575/2013.

63 Следователно ЕСП нарушил съществено и в различни отношения задължението си за мотивиране, което обстоятелство трябвало да доведе до отмяна на обжалваното решение. Изложените мотиви не позволявали нито на институциите, нито на FMSA да проверяват и контролират изчисляването на вноската. Дори Общият съд нямал възможност да упражни контрол върху обжалваното решение и следователно сам да се съобрази със задължението за мотивиране. Съдебното решение, което трябвало да постанови, можело единствено да наруши гаранцията за правото на справедлив съдебен процес, прогласена в член 47, втора алинея от Хартата.

64 Според жалбоподателя нарушенията на задължението за мотивиране свидетелстват за възможността да са налице пропуски по същество, които не могат да бъдат констатирани именно поради липса на пълни мотиви.

65 По същите причини ЕСП нарушавал и правото на жалбоподателя на ефективна съдебна защита. Всъщност при липсата на достатъчно мотиви в обжалваното решение Общият съд не можел да се увери, че то почива на достатъчно солидна фактическа база, нито дори да прецени абстрактната правдоподобност на данните и стойностите, както и на етапите в основата за изчисляването на спорната вноска.

66 Накрая, като се позовава на член 277 ДФЕС, жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение трябва да бъде отменено и поради това че самите членове 4—7 и 9 от Делегиран регламент 2015/63, както и приложение I към него нарушават принципа на ефективна съдебна защита, тъй като създават сложна система за определяне на вноските, за която е характерна свобода на преценката в много хипотези, както и цялостна липса на прозрачност, и в рамките на прилагането на тази система ЕСП не е в състояние да изложи подлежащи на проверка и контрол мотиви във връзка с тежестта, наложена на отделните институции.

67 ЕСП, подкрепян по същество от Комисията, оспорва тези доводи.

68 Най-напред ЕСП твърди, че мотивите на обжалваното решение са достатъчни не само по отношение на НРО, с оглед на установяване на причините за изчисляването, но и като цяло.

69 По-нататък ЕСП се позовава на няколко елемента от контекста, които според него могат да имат отражение върху обхвата на задължението за мотивиране.

70 Първо, както FMSA, така и институциите, били участвали в процеса на изчисляване на предварителните вноски.

71 Второ, методологията, която следва да се приложи за изчисляването на предварителните вноски, била ясно изложена в приложимата правна уредба, и по-специално в член 70, параграфи 1 и 2 от Регламент № 806/2014, както и в раздел 2 и в приложение I към Делегиран регламент 2015/63.

72 Трето, съгласно постоянната съдебна практика решение, което следвало постоянна практика по вземане на решения, можело да бъде мотивирано кратко, а именно чрез позоваване на тази практика.

73 Освен това ЕСП изтъква, че противно на твърденията на жалбоподателя, задължението за мотивиране по отношение на жалбоподателя нямало такъв обхват, че да позволи на последния да прецени с точност дали изчисленията са правилни. Това следвало от съдебната практика относно други области на правото на Съюза, и по-специално правото в областта на конкуренцията.

74 В този контекст ЕСП набляга на факта, че предварителните вноски на (около) 3500 институции са свързани помежду си, доколкото сборът от всички вноски трябва да съответства на годишното целево равнище и следователно изчисляването на вноската на жалбоподателя се основава не само на предоставената от него информация, но и на информацията, предоставена от 3500 други институции, свързана с особеностите на дейността на тези институции, с отговорностите и съответните рискове, които ЕСП преценява в обжалваното решение под формата на относително класиране на институциите. Тази информация била поверителна. Поради това задължението за мотивиране трябвало да се претегли спрямо наложеното на ЕСП задължение за защита на професионалната тайна на всички засегнати институции.

75 Освен това от съдебната практика следвало, че обхватът на задължението за мотивиране може да бъде ограничен и поради императивни съображения, свързани със сигурността на Съюза или на неговите държави членки или с международните им отношения.

76 Накрая, споделянето на цялата поверителна информация на всички предприятия от участващите държави членки с всеки НРО надхвърляло това, което се изисквало съгласно член 5, параграф 1 от Регламент за изпълнение 2015/81.

77 Следователно избраното равнище на подробност на мотивите на обжалваното решение било достатъчно.

78 Доколкото жалбоподателят твърди, че правото на ефективна съдебна защита изисква Общият съд да бъде в състояние да изчисли отново вноската, ЕСП посочва, че това тълкуване на контрола за законосъобразност е твърде широко и не съответства на съществуващата съдебна практика в тази област. Всъщност правото на ефективна съдебна защита трябвало да се преценява в контекста на институционалното равновесие, установено с Регламент № 806/2014 и Регламент за изпълнение 2015/81. Именно на ЕСП било възложено да изчислява предварителните вноски. Следователно ролята на Общия съд не била да заменя решението на ЕСП със свое решение, като преизчисли вноската. По настоящото дело Общият съд имал възможност да упражни контрол за законосъобразност на обжалваното решение, като вземе предвид релевантната правна уредба. Следователно правото на жалбоподателя на ефективна съдебна защита не било нарушено.

79 Във всички случаи в рамките на своя контрол Общият съд би могъл да поиска представянето на релевантни за този контрол данни или доказателства, като същевременно съпостави спазването на изискването за поверителност с необходимостта да се гарантира в достатъчна степен правото на ефективна съдебна защита и по този начин да противодейства на всяка евентуална липса на информация, която би застрашила това право.

80 По същите причини възражението за незаконосъобразност, изтъкнато от жалбоподателя по отношение на разпоредбите на Делегиран регламент 2015/63, било неоснователно.

81 При всички положения, като се има предвид, че жалбоподателят не бил представил никакво доказателство относно твърдяната грешка при изчисляването на предварителните вноски за 2017 г., това изчисление по принцип запазвало валидността си. Следователно той нямал никакъв законен интерес от отмяната на обжалваното решение.

82 В отговора си на въпрос, поставен от Общия съд в съдебното заседание, ЕСП уточнява, че в настоящия случай не е налице посочената от жалбоподателя възможност, предвидена в член 84, параграф 3 от Директива 2014/59 (вж. т. 62 по-горе) и в член 88, параграф 1 от Регламент № 806/2014 за разгласяване на поверителна информация в обобщена или съкратена форма, така че институциите да не могат да бъдат идентифицирани. Съветът бил предоставил на жалбоподателя максималното количество данни, които е допустимо да се предоставят съгласно съществуващата система.

– Съображения на Общия съд

83 Съгласно постоянната съдебна практика изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол (вж. решение от 20 декември 2017 г., Comunidad Autónoma de Galicia и Retegal/Комисия, C-70/16 P, EU:C:2017:1002, т. 59 и цитираната съдебна практика).

84 Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други пряко и лично засегнати от акта лица могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС, следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правните норми, уреждащи съответната материя (вж. решение от 7 март 2013 г., Acino/Комисия, T-539/10, непубликувано, EU:T:2013:110, т. 124 и цитираната съдебна практика).

85 Освен това мотивите на даден акт трябва да бъдат логични, по-специално да не съдържат вътрешни противоречия, затрудняващи правилното разбиране на причините, които са в основата на този акт (вж. решение от 15 юли 2015 г., Pilkington Group/Комисия, T-462/12, EU:T:2015:508, т. 21 и цитираната съдебна практика).

86 Освен това съществува тясна връзка между задължението за мотивиране и основното право на ефективна съдебна защита (заключение на генералния адвокат Kokott по дело Housieaux, C-186/04, EU:C:2005:70, т. 32).

87 Всъщност съгласно постоянната съдебна практика ефикасността на съдебния контрол, гарантиран от член 47 от Хартата, изисква заинтересованото лице да може да се запознае със съображенията, на които се основава оспореното решение, както за да може да защити правата си при възможно най-добрите условия и да реши, разполагайки с цялата необходима информация, дали е необходимо да сезира компетентния съд, така и за да предостави на последния пълна възможност да упражни контрол за законосъобразност на посоченото решение, който му е възложен по силата на Договора за функционирането на ЕС (вж. в този смисъл решения от 9 ноември 2017 г., LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, т. 40 и цитираната съдебна практика и от 13 март 2019 г., AlzChem/Комисия, C-666/17 P, непубликувано, EU:C:2019:196, т. 54 и цитираната съдебна практика).

88 Като начало следва да се припомни, че макар във въведената от Регламент № 806/2014 и Регламент за изпълнение 2015/81 система решенията за определяне на предварителните вноски да се съобщават на НОП, институциите, които дължат тези вноски, сред които е и жалбоподателят, са лично и пряко засегнати от посочените решения (вж. т. 28 по-горе).

89 Ето защо интересът, който могат да имат тези институции от получаване на разяснения, трябва също да се вземе предвид при преценката на обхвата на задължението за мотивиране на съответните решения (решения от 28 ноември 2019 г., Hypo Vorarlberg Bank/ЕСП, T-377/16, T-645/16 и T-809/16, EU:T:2019:823, т. 176 и от 28 ноември 2019 г., Portigon/ЕСП, T-365/16, EU:T:2019:824, т. 164).

90 Освен това ЕСП е този, който изчислява и определя предварителните вноски. Решенията му за изчисляване на посочените вноски се адресират само до НОП (член 5, параграф 1 от Регламент за изпълнение 2015/81), а тези органи трябва да ги съобщят на институциите (член 5, параграф 2

от Регламент за изпълнение 2015/81) и да съберат вноските от тези институции въз основа на посочените решения (член 67, параграф 4 от Регламент № 806/2014) (решения от 28 ноември 2019 г., Hypo Vorarlberg Bank/ЕСП, T-377/16, T-645/16 и T-809/16, EU:T:2019:823, т. 204 и от 28 ноември 2019 г., Portigon/ЕСП, T-365/16, EU:T:2019:824, т. 179).

91 Така, когато ЕСП действа на основание на член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014, той приема решения с окончателен характер, които засягат пряко и лично институциите (решения от 28 ноември 2019 г., Hypo Vorarlberg Bank/ЕСП, T-377/16, T-645/16 и T-809/16, EU:T:2019:823, т. 205 и от 28 ноември 2019 г., Portigon/ЕСП, T-365/16, EU:T:2019:824, т. 180).

92 Следователно ЕСП, който е автор на тези решения, трябва да ги мотивира. Това задължение не може да се делегира на НОП, нито пък нарушението му може да се отстрани от последните, като в противен случай няма да бъде отчетено качеството на ЕСП като автор на посочените решения и неговата отговорност на това основание и предвид многообразието на НОП ще възникне опасност от неравно третиране на кредитните институции във връзка с мотивирането на решенията на ЕСП (решения от 28 ноември 2019 г., Hypo Vorarlberg Bank/ЕСП, T-377/16, T-645/16 и T-809/16, EU:T:2019:823, т. 206 и от 28 ноември 2019 г., Portigon/ЕСП, T-365/16, EU:T:2019:824, т. 181).

93 В настоящия случай, що се отнася до текста на обжалваното решение, в уводната му част като правни основания се цитират Регламент № 806/2014, Директива 2014/59, Регламент за изпълнение 2015/81, Делегиран регламент 2015/63 и междуправителственото споразумение, посочено в точка 2 по-горе, и се съдържат множество указания относно отчитането на предварителните вноски, получени за 2015 г. и 2016 г. Следват основната част на обжалваното решение („[В рамките на своята изпълнителна сесия ЕСП] одобрява размера на предварителните вноски в [ЕФП] за 2017 г., както са посочени в приложението“) и единадесет точки, в които най-общо е описана процедурата за изчисляване на предварителните вноски. Накрая, в точка 12 се уточнява, че „[обжалваното решение] влиза в сила в деня на приемането му“.

94 Що се отнася до приложението към обжалваното решение, така както е представено от ЕСП в отговора му на определението от 9 септември 2019 г., в този отговор се съдържа таблица, в която за всяка засегната институция са посочени участващата държава членка, в която тя е одобрена, видът методика, използван за изчисляване на „европейския“ дял на предварителната вноска за 2017 г., размерът на тази вноска, а в графата, озаглавена „Фактор за корекции за риск (ЕА)“, „европейският“ множител за корекции в зависимост от профила на риска (вж. член 9 от Делегиран регламент 2015/63 и член 8, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение 2015/81), приложен в неговия случай.

95 Безспорно е, че освен фигуриращите в текста на обжалваното решение общи разяснения, то не съдържа почти никакъв елемент от изчисляването на вноската на жалбоподателя. Всъщност това решение посочва само вида на методиката и размера на множителя за корекции в зависимост от профила на риска, приложени по отношение на жалбоподателя за изчисляване на „европейския“ дял от вноската му.

96 Следва да се добави, че от член 8, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение 2015/81 е видно, че частта от изчислението на вноската от страна на ЕСП във връзка с европейския контекст е едва 60 % през 2017 г., докато 40 % съответстват на националната част.

97 Що се отнася до документа „Подробна информация относно изчисляването“ (вж. т. 10 по-горе), дори да се предположи, че той действително произхожда от ЕСП, както последният твърди в съдебното заседание, се налага изводът, че макар този документ да съдържа, освен посочените в точка 94 по-горе данни, също така и вида на методиката за изчисляване на „националната“ част

от вноската и размера на „националния“ коефициент за корекция в зависимост от профила на риска, както и от други елементи относно изчисляването, той все пак не съдържа достатъчно елементи, за да се провери дали размерът на вноската е точен.

98 По-специално този документ не съдържа никакъв елемент, който е специфичен за изчисляване на вноската на (около) 3500 други институции, въпреки че в приложение по-специално на членове 4—7 и 9 от Делегиран регламент 2015/63 изчисляването на вноската на жалбоподателя предполага, от една страна, пропорционално изчисляване на размера на неговите пасиви (без собствения капитал и гарантираните депозити) по отношение на общия размер на пасивите (без собствения капитал и гарантираните депозити) на всички други институции и от друга страна, оценка на неговия профил на риска по отношение на профилите на риска на тези други институции съгласно предвидените индикатори.

99 За да обоснове липсата на тези данни, ЕСП изтъква по същество, че данните относно другите институции са поверителни.

100 Общият съд не поставя под въпрос поверителния характер на данните за (около) 3500 други институции, но отбелязва, че по своето естество изчисляването на вноската на жалбоподателя се оказва непрозрачно, доколкото се основава по взаимозависим начин на тези данни.

101 Несъмнено жалбоподателят може да разгледа метода за изчисляване на предварителната вноска, както е определен в правната уредба и изложен в текста на обжалваното решение. Той може евентуално да оспори някои аспекти и тяхното прилагане спрямо него, като например преценката от страна на ЕСП на неговите данни по член 5, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63.

102 При все това извън пределите на такова целенасочено оспорване, методът на изчисляване накърнява възможността на жалбоподателя да оспори надлежно обжалваното решение, тъй като вноската му се изчислява по взаимозависим начин и въз основа на неподлежащи на съобщаване данни.

103 Тези съображения се потвърждават от ЕСП в хода на производството в рамките на отговора му на четвъртото и петото правно основание. С тези основания жалбоподателят оспорва конкретни елементи от изчисляването на неговата вноска, като се позовава по-специално на твърдения от него добър профил на риска, който произтича от извършено от него сравнение на финансовите му данни с данни на други институции. ЕСП отхвърля това сравнение с мотива, че то не е равностойно на извършения от него изчерпателен анализ в съответствие с правната уредба. Общият съд обаче може само да констатира, що се отнася до този отговор на ЕСП, че именно жалбоподателят не е в състояние да получи достъп до точните и изчерпателни данни, които биха му позволили да извърши такъв анализ.

104 Освен това, доколкото в отговора си на петото основание ЕСП набляга на факта, че стойностите на множителя за корекции в зависимост от профила на риска, приложени в случая на жалбоподателя, „остава[т] в границите, предвидени в член 9, параграф 3 от Делегиран регламент [2015/63], а именно между 0,8 г. и 1,5 г.“, следва да се отбележи, че набляганото на това обстоятелство не отговаря на опасенията на ищеца. Тези опасения не са дали разглежданият множител остава в посочените по-горе граници, което изложените мотиви позволяват да се установи, а дали този множител не съдържа грешка в рамките на тези граници, като се има предвид, че съгласно посоченото в документа, озаглавен „Подробна информация относно изчисляването“, предвиденият в посочената разпоредба диапазон, що се отнася до размера на вноската на жалбоподателя, представлява разлика от [поверително].

105 Що се отнася до таблицата, публикувана от ЕСП на неговия уебсайт и посочена от него и в отговора му на петото основание, тя не добавя нищо в това отношение. В тази таблица се посочва броят на институциите, по отношение на които е приложен множителят за корекция в зависимост от профила на риска в рамките на еврозоната в интервалите между 0,8 г. и 0,9 г., между 0,9 г. и 1 г. и т.н. до интервала между 1,4 и 1,5. Подобно на приложението към обжалваното решение, тази таблица предоставя само частична информация относно изчисляването на предварителната вноска, тъй като се отнася само до множителя за корекции в зависимост от профила на риска в европейски контекст. Тази таблица, която впрочем е публикувана след подаването на настоящата жалба, не позволява да се провери точността на изчисляването на посочения множител в случая на жалбоподателя и следователно на неговата вноска.

106 Впрочем ЕСП не оспорва обстоятелството, че предприятие като жалбоподателя не може да разбере точно защо вноската му се увеличава, намалява или остава непроменена от година на година, тъй като тези вариации или тази устойчивост са резултат от относително положение, което по дефиниция не му е известно. По този начин вноската на институцията може да се увеличи, при положение че нейният профил на риска е намалял, и обратно, без да разполага с доказателства, що се отнася до поверителни данни.

107 От член 296 ДФЕС обаче следва, че правните актове трябва да бъдат мотивирани, а съдебната практика припомня, че задължението за мотивиране се прилага за всеки акт, който може да бъде предмет на жалба за отмяна (решение от 1 октомври 2009 г., Комисия/Съвет, C-370/07, EU:C:2009:590, т. 42).

108 Освен това от съдебната практика следва, че липсата на мотиви не може да бъде обоснована със задължението за опазване на професионалната тайна. Задължението за опазване на търговските тайни не би могло да се тълкува толкова разширително, че да изпразни изискването за излагане на мотиви от основното му съдържание (вж. в този смисъл решение от 21 декември 2016 г., Club Hotel Loutraki и др./Комисия, C-131/15 P, EU:C:2016:989, т. 48 и цитираната съдебна практика).

109 В настоящия случай предоставените на жалбоподателя мотиви не му позволяват да провери размера на неговата вноска, който обаче е съществен елемент от обжалваното решение в частта му, която се отнася до него. Посочените мотиви поставят жалбоподателя в позиция, в която не е в състояние да установи дали този размер е бил изчислен правилно или следва да го оспори пред Общия съд, като същевременно в рамките на обжалването по съдебен ред не може да изпълни задължението си да посочи оспорваните елементи от обжалваното решение във връзка с този размер, нито да формулира оплаквания в това отношение и да представи доказателства, които могат да се считат за сериозни улики, чрез които да се докаже, че оплакванията му са основателни (вж. в този смисъл решение от 8 декември 2011 г., KME Germany и др./Комисия, C-389/10 P, EU:C:2011:816, т. 132).

110 От това следва, че ЕСП е нарушил задължението си за мотивиране.

111 Другите изложени от ЕСП доводи не опровергават този извод.

112 Що се отнася до позоваването на участието на жалбоподателя в процеса на вземане на решения, следва да се отбележи, че това участие се ограничава до предоставянето на информация на ЕСП в съответствие с член 14 от Делегиран регламент 2015/63 и съгласно установените от ЕСП в приложение на член 6 от Регламент за изпълнение 2015/81 формати и схеми. Това участие не предоставя на жалбоподателя никакво средство за проверка на точността на неговата вноска.

113 Поради изложените в точки 101 и 102 по-горе причини същото се отнася и до позоваването от ЕСП на факта, че методът за изчисляване е изложен в приложимата правна уредба.

114 Що се отнася до довода на ЕСП, основан на съдебната практика относно решенията, които следват постоянната практика по вземане на решения и могат да бъдат мотивирани кратко, трябва да се отбележи следното.

115 Тази съдебна практика е ирелевантна, тъй като не се отнася до разглеждания в случая въпрос за заличаването на данни поради поверителния им характер.

116 Впрочем, доколкото от преписката е видно, че ЕСП използва информационни технологии (файлове XLSX, електронни писма) за целите на изчисляването на предварителните вноски и на приемането на решенията относно тези вноски, което позволява лесно и бързо представяне и разпространяване на голям брой данни, не може да се твърди, че в настоящия случай биха могли да се приложат материални, технически или времеви съображения, които понякога се изтъкнат с цел да се обоснове излагането на кратки мотиви.

117 Накрая, при всички положения в настоящия случай не може да става въпрос за постоянна практика по вземане на решения. Както отбелязва жалбоподателят, през 2017 г. ЕСП определя едва за втори път предварителните вноски в ЕФП. Освен това решението на ЕСП за определяне на предварителните вноски в ЕФП за 2016 г. е отменено (решения от 28 ноември 2019 г., Banco Cooperativo Español/ЕСП, T-323/16, EU:T:2019:822, от 28 ноември 2019 г., Hypo Vorarlberg Bank/ЕСП, T-377/16, T-645/16 и T-809/16, EU:T:2019:823 и от 28 ноември 2019 г., Portigon/ЕСП, T-365/16, EU:T:2019:824).

118 Що се отнася до довода, основан на съдебната практика относно мотивирането в областта на правото на конкуренцията, вярно е, че съгласно постоянната съдебна практика в тази област задължението за излагане на мотиви не налага на Комисията да посочва в своето решение цифровите данни относно начина на изчисляване на глобите (вж. решение от 5 юни 2012 г., Imperial Chemical Industries/Комисия, T-214/06, EU:T:2012:275, т. 100 и цитираната съдебна практика).

119 Следва обаче да се подчертае, че съгласно тази съдебна практика глобите представляват инструмент на политиката на Комисията в областта на конкуренцията, която трябва да може да разполага със свобода на преценката при определянето на техния размер, за да насочи поведението на предприятията към спазване на нормите относно конкуренцията. Така Комисията не може чрез изключителното и механично използване на аритметични формули да се откаже от правото си на преценка. Ако Комисията имаше задължението да посочи в своето решение цифровите данни, свързани с начина на изчисляване на размера на глобите, техният възпиращ ефект би бил накърнен (вж. в този смисъл решения от 2 октомври 2003 г., Salzgitter/Комисия, C-182/99 P, EU:C:2003:526, т. 75, от 8 юли 2008 г., BPB/Комисия, T-53/03, EU:T:2008:254, т. 335 и 336 и от 28 ноември 2019 г., Hypo Vorarlberg Bank/ЕСП, T-377/16, T-645/16 и T-809/16, EU:T:2019:823, т. 198 и цитираната съдебна практика).

120 Подобни съображения обаче не могат да се приложат към настоящия случай.

121 От една страна, настоящият случай не се вписва в рамките на правна уредба, която предвижда наличието на свобода на преценката с цел насочване на поведението на предприятията, а се вписва в рамките на обективно изчисление, което по принцип не оставя на автора на изчислението никаква свобода на преценката от такова естество.

122 От друга страна, настоящият случай не е свързан с процес на санкциониране, обосноваващ запазването на възпиращия характер, а е свързан с процес, сравним с този на облагане. В този контекст няма никаква причина длъжникът да бъде лишен от възможността да провери точността на вноската си. В това отношение, противно на твърденията на ЕСП, жалбоподателят правилно се позовава на решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7, т. 30 и 31), в което Съдът приема, че правната обосновка на обжалваното по това дело решение,

с което служебно се извършва данъчно облагане, изисква точно и подробно остойностяване на елементите на вземането, на което разглежданото решение представлява изпълнително основание, че само такова остойностяване може да позволи съдебен контрол и че при липсата на тези елементи разглежданото решение не е достатъчно мотивирано (вж. също решение от 16 декември 1963 г., Macchiorlati Dalmas/Върховен орган, 1/63, EU:C:1963:58, т. 636).

123 Що се отнася до позоваването от страна на ЕСП на определение от 22 февруари 2005 г., Hynix Semiconductor/Съвет (T-383/03, EU:T:2005:57, т. 35), то е явно ирелевантно в настоящия случай. Всъщност това определение не се отнася до задължението за мотивиране на даден акт, а единствено до задължението на страна, поискала поверително третиране в производство пред Общия съд, да мотивира искането си.

124 Що се отнася до направените от ЕСП позовавания на дела относно възлагането на обществени поръчки и на държавните помощи, Общият съд констатира по посочените дела, че заличаването на икономическите данни в неповерителния вариант на спорното решение не е попречило на жалбоподателите да разберат съображенията на Комисията, нито е попречило на възможността им да оспорят това решение пред Общия съд, нито са попречили на този съд да упражни съдебен контрол в рамките на настоящата жалба (решение от 8 януари 2015 г., Club Hotel Loutraki и др./Комисия, T-58/13, непубликувано, EU:T:2015:1, т. 73—77) и че жалбоподателите са имали достатъчно информация относно предимствата, свързани с офертите на другите приети оференти (решение от 8 юли 2015 г., European Dynamics Luxembourg и др./Комисия, T-536/11, EU:T:2015:476, т. 47 и т. 50 in fine).

125 В настоящия случай обаче, както вече бе посочено в точки 93—106 и 109 по-горе, предоставените на жалбоподателя мотиви, макар да отчитат документа, озаглавен „Подробна информация относно изчисляването“ (вж. т. 10 по-горе), не му позволяват да провери дали размерът на неговата вноска съответства на приложимата правна уредба и следователно да реши при пълно познаване на фактите дали е необходимо да сезира компетентния съд и при какви условия.

126 Що се отнася до позоваването от ЕСП на съдебната практика в областта на борбата с тероризма, която допуска, че императивни съображения, свързани със сигурността на Съюза или на неговите държави членки или с осъществяването на международните им отношения, могат да не допуснат съобщаването на определени мотиви (вж. в този смисъл решение от 14 октомври 2009 г., Bank Melli Iran/Съвет, T-390/08, EU:T:2009:401, т. 81), достатъчно е да се отбележи, че областта на банковия съюз по никакъв начин не засяга тематика, свързана с борбата с тероризма.

127 Накрая, противно на твърденията на ЕСП, се налага изводът, че възможността Общият съд да поиска от него да представи информация с цел проверка на законосъобразността на обжалваното решение, не може да промени в настоящия случай констатацията за наличието на нарушение на задължението за мотивиране, нито да гарантира спазването на правото на жалбоподателя на ефективна съдебна защита.

128 Всъщност обжалваното решение е трябвало да бъде достатъчно мотивирано към датата на приемането му и във всички случаи преди подаването на жалбата за отмяна. Липсата на мотиви не може да бъде отстранена след подаването на жалбата пред Общия съд по-специално вследствие на предприетите от последния процесуално-организационни действия или действия по събиране на доказателства.

129 Що се отнася до повдигнатото от жалбоподателя възражение за незаконосъобразност, следва да се отхвърли изтъкнатият от Комисията в съдебното заседание довод, че законосъобразността на обжалваното решение не може да се оспорва, тъй като методът за изчисляване на неговата вноска, основан на взаимозависимостта между вноските и използването на поверителни данни,

не произтичал от Делегиран регламент 2015/63, а по-скоро от Регламент № 806/2014 и от Директива 2014/59, срещу които жалбоподателят не бил повдигнал възражение за незаконосъобразност. Всъщност, както е видно от изложените по-долу съображения, фактът, че изчисляването на предварителната вноска на жалбоподателя е непрозрачно и следователно последният не е в състояние да провери неговата точност, произтича, поне отчасти, от метода за изчисляване, определен от самата Комисия, тоест без това да ѝ е било наложено в Делегиран регламент 2015/63 посредством Регламент № 806/2014 или Директива 2014/59.

130 Съгласно член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014 и член 103, параграф 2 от Директива 2014/59 предварителната вноска на дадена институция по същество се изчислява на два етапа.

131 Най-напред се изчислява „фиксирана вноска“ (всъщност за най-големите институции, сред които е и жалбоподателят, се изчислява „основна годишна вноска“ по смисъла на Делегиран регламент 2015/63; вж. съображение 5 от него), която се изчислява пропорционално въз основа на сумата на задълженията на институцията, с изключение на собствения капитал и гарантираните депозити, спрямо общите задължения, с изключение на собствения капитал и гарантираните депозити, на всички институции, лицензирани на територията на участващите държави членки.

132 След това „основната годишна вноска“ се коригира в зависимост от профила на риска на институцията.

133 Критериите за това коригиране са установени в Делегиран регламент 2015/63, приет от Комисията на основание член 103, параграф 2, втора алинея и параграф 7 от Директива 2014/59 и приложим в контекста на Регламент № 806/2014 по силата на член 70, параграф 6 от него.

134 При все това от член 103, параграф 7 от Директива 2014/59, който е правното основание на Делегиран регламент 2015/63, не следва, че коригирането на вноските в зависимост от рисковия профил би трябвало непременно да използва взаимозависим начин за изчисляване, основан на поверителни данни на трети лица.

135 Всъщност всички елементи, които трябва да се вземат предвид при коригирането на вноската в зависимост от рисковия профил, чийто списък се съдържа в посочения по-горе член 103, параграф 7, се отнасят изключително до съответната институция, а именно, първо, рисковите експозиции на институцията, включително и значимостта на дейности за търгуване, задбалансовите експозиции и ливъриджът, второ, сигурността и разнообразието на източниците за финансиране на дружеството и необременените с тежести високоликвидни активи, трето, финансовото състояние на институцията, четвърто, вероятността тя да бъде подложена на преструктуриране, пето, степента, до която институцията се е възползвала от извънредна публична финансова подкрепа в миналото, шесто, сложността на структурата на институцията и възможността за преструктурирането ѝ, седмо, значението на институцията за стабилността на финансовата система или икономиката на една или повече държави членки или на Съюза и осмо, принадлежността на институцията към институционална защитна схема.

136 Що се отнася до твърдението, че взаимозависимостта и използването на поверителните данни на другите институции произтичали от член 69, параграф 1 от Регламент № 806/2014, който посредством целево равнище определя равнище на финансиране на ЕФП, което трябва да се постигне в края на първоначалния срок, и от член 70, параграф 2 от същия регламент, който предвижда, че кумулирането на вноските не трябва да надвишава 12,5 % от посоченото целево равнище, трябва да се приеме за установено, че тези две разпоредби не налагат чрез определените от тях прагове система за коригиране в зависимост от профила на непрозрачния риск за съответните институции, сред които е и жалбоподателят.

137 Първо, член 69, параграф 1 от Регламент № 806/2014 не определя целевото равнище като точен таван за финансиране, който би следвало да се попълни до последния цент, а само като минимум („най-малко 1 %“).

138 Второ, това целево равнище се определя с оглед на размера на гарантираните депозити на всички засегнати кредитни институции в края на така наречения първоначален срок, тоест на сума, която може да бъде изчислена едва в края на 2023 г.

139 Трето, макар член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014 да изисква получените предварителни вноски за разглежданата година да не надвишават 12,5 % от посоченото целево равнище, това не създава абсолютна необходимост от определяне за всяка година на конкретна сума, която след това трябва да бъде разпределена между всички засегнати институции при изчисляването на предварителните вноски. Всъщност, освен обстоятелството, че посоченият процент 12,5 % се отнася до целевото равнище, определено като минимум, и чрез позоваване на сума, която може да бъде изчислена едва в края на 2023 г., тази разпоредба не забранява кумулирането на предварителните вноски, което за разглежданата година евентуално би възлизало на по-малко от 12,5 % от посоченото целево ниво.

140 От това следва, че след като, от една страна, Директива 2014/59 и Регламент № 806/2014 не задължават Комисията да приеме с Делегиран регламент 2015/63 метод за коригиране в зависимост от профила на непрозрачния риск на жалбоподателя и от друга страна, Комисията е приела, че от икономическа гледна точка е възможно да се оцени рисковият профил на дадена институция единствено въз основа на предоставените от нея данни (вж. в този смисъл решение от 28 ноември 2019 г., Portigon/ЕСП, T-365/16, EU:T:2019:824, т. 156), обстоятелството, че жалбоподателят е ограничил възражението си за незаконосъобразност само до Делегиран регламент 2015/63, по никакъв начин не е пречка Общият съд да констатира незаконосъобразността на метода на изчисляване на предварителните вноски с оглед на изискванията на член 296 ДФЕС поне що се отнася до частта от този метод, отнасяща се до коригирането на вноските в зависимост от рисковия профил, която е определена в този делегиран регламент.

141 Поради това следва да се направи извод, че установеното в точка 110 по-горе нарушение на задължението за мотивиране се дължи — що се отнася до частта от изчислението на предварителната вноска, свързана с коригирането в зависимост от рисковия профил — на изтъкнатата чрез възражение незаконосъобразност на членове 4—7 и 9 и на приложение I към Делегиран регламент 2015/63.

142 Впрочем при всички положения, тъй като установеното в член 296 ДФЕС изискване за достатъчно точно мотивиране на актовете съставлява един от основните принципи на правото на Съюза, чието спазване съдът е длъжен да осигури, при необходимост като служебно разгледа основание, свързано с неизпълнението на това задължение (вж. т. 36 и 37 по-горе), и тъй като поради нарушение на посоченото задължение жалбоподателят не разполага с достатъчно елементи, за да провери точността на своята вноска, ЕСП не може да поправи разглежданото нарушение чрез позоваване на разпоредби от вторичното право.

143 С оглед на всички изложени по-горе съображения, след като се уважи основанието за нарушение на изискването за удостоверяване, следва да се направи извод, че обжалваното решение трябва да бъде отменено и поради нарушение на задължението за мотивиране, както и на правото на ефективна съдебна защита, без да е необходимо да се разглеждат останалите изтъкнати от жалбоподателя основания.

Относно ограничаването във времето на действието на решението

144 По същество ЕСП моли, в случай че Общият съд отмени обжалваното решение, да отложи действието на отмяната с шест месеца, считано от влизането в сила на съдебното решение.

145 Жалбоподателят не изразява становище по този въпрос.

146 Решенията, с които Общият съд отменя решение на институция или орган на Съюза, по принцип влизат в сила незабавно, като в този смисъл отменението акт се заличава с обратна сила от правния ред и се счита, че никога не е съществувал. Същевременно на основание член 264, втора алинея ДФЕС Общият съд може да запази временно правните последици на отменението решение (вж. решение от 2 април 2014 г., Ben Ali/Съвет, T-133/12, непубликувано, EU:T:2014:176, т. 83 и цитираната съдебна практика).

147 В случая от изложеното по-горе следва, че ЕСП няма да може да замени обжалваното решение, без отново да наруши задължението за мотивиране и правото на жалбоподателя на ефективна съдебна защита, преди да бъде изменена правната уредба, и по-специално Делегиран регламент 2015/63.

148 При тези условия в съответствие с исканията на ЕСП действието на обжалваното решение следва да се запази в продължение на шест месеца, считано от датата, на която настоящото съдебно решение стане окончателно.

По съдебните разноски

149 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като ЕСП е загубил делото, той следва да бъде осъден да понесе направените от него разноски, както и съдебните разноски на жалбоподателя в съответствие с искането на последния.

150 В съответствие с член 138, параграф 1 от Процедурния правилник Комисията понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми разширен състав)

реши:

1) Отменя Решение на Единния съвет за преструктуриране (ЕСП), прието на изпълнителната му сесия от 11 април 2017 г., относно предварителните вноски за 2017 г. в Единния фонд за преструктуриране (SRB/ES/SRF/2017/05), в частта, в която се отнася до Landesbank Baden-Württemberg.

2) Действието на Решение SRB/ES/SRF/2017/05 се запазва по отношение на Landesbank Baden-Württemberg в продължение на шест месеца, считано от датата, на която настоящото съдебно решение стане окончателно.

3) ЕСП понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Landesbank Baden-Württemberg.

4) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

Collins Кънчева Barents

Passer De Baere

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 23 септември 2020 година.

Подписи